

— Foile săptămânala, întocmită de preotul IOSIF TRIFA. —

Abonamentul: pe un an 150 Lei.

Redacția și Administrația: Sibiu, Str. Turnului Nr. 33.

Un număr 3 Lei.

Valuri de foc au trecut peste America și Europa.

Institutile meteorologice asaltate de întrebări. - Ce s'a întâmplat pe timpul potopului de apă, se va întâmpla și pe timpul potopului de foc.

Călduri mari, adevărate valuri de foc, trec peste America și Europa. La America au murit de călduri 5000 oameni și state întregi stau sub urgia secerii. Seceta a trecut și în Canada.

Dela America, căldurile au trecut și în Europa. De săptămâni de zile, stă și Europa sub zădru de călduri tropicale. Si suntem încă numai în luna Iulie.

Valuri de foc trec peste America și Europa. Căldurile au început să amenințe și la noi cu seceră. Ogoarele și câmpurile nu mai pot rezista la astfel de călduri arzătoare. Deva finea tot aşa, va fi rău. Se usucă totul.

Domnul Dumnezeu ne predică în toată forma. Cuporul căldurilor ne aduce și el aminte de cuvântul lui Dumnezeu; „căci iată vine ziua care va arde ca un cupor” (Malaiehi 4, 1). „Am chemat – zice Domnul – seceta peste fară, peste munci, peste oameni, peste vite și peste tot lucrul măiniilor voastre” (Hagai 1, 7–11).

Biblia ne arată tot anume semnele și urgiile vremilor noastre, dar omul nu vrea să înțeleagă.

In ziare citesc că pe timpul căldurilor, Institutul meteorologic dela București e asaltat zilnic de mii de întrebări. Toți întrebă ce-i cu căldura, ce-i cu vremea? Nu vine ciumva de

undeva atare curent stâmpărător sau ploaie răcoritoare? Îar institutile meteorologice se simesc să le dea oamenilor explicații științifice... că, valul de căldură vine de colo și trece colo. Cei mai mulți meteorologi spun că pricina căldurilor sunt petele cari s-au ivit în soare și fășnesc flăcări uriașe.

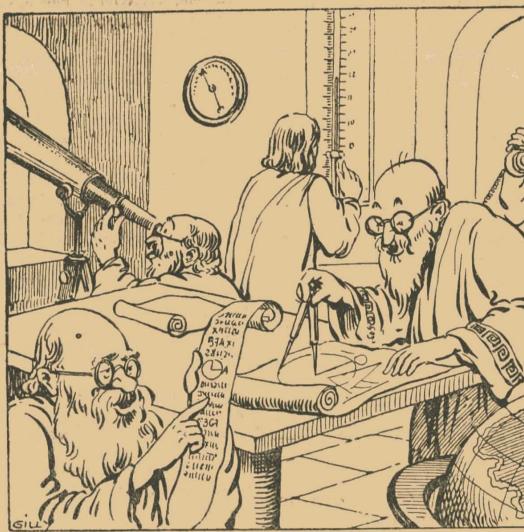
Ah! ce ticolos mare este omul. El nu află vina urgiilor niciodată în el, ci afară de el. Soarele, drăguțul, e de vină și pentru valul căldurilor.

Valul de foc și de căldură e ceva natural și trecător – spun meteorologii.

Așa va fi fost desigur și pe timpul potopului. Când au început ploile potopului, meteorologii vor fi dat „comunicate” liniștitore spunând că totul e ceva normal și trecător. Ploile vor ceda.

Când se va apropiă „potopul cel de foc” dela 2 Petru 3, 10; când va sosi timpul „să ardă pământul cu tot ce este pe el” – meteorologii vor da comunicate liniștitore că totul e normal și trecător. Si oamenii se vor prăpădi cînd comunicatele Institutelor meteorologice. Se vor prăpădi oamenii și atunci aşa cum s'a prăpădit pe vremea lui Noe: mâncând, bând, chefuind și păcătuind (Matei 24, 31–39).

Ferică de cei ce văd în lumina credinței semnele și arătările vremilor noastre.

Moartea celui bogat.

Când a murit aşa zis un rege al căilor ferate în America, prietenii lui se întâlnesc, întrebându-se:

— Ce impresie a produs această moarte asupra cursului dela birjă?

Și nimici nu se gândeau întru aceasta despre cursul cel sufletesc al bogatului celui mort, — despre sufletul lui cel nemuritor.

Banii — iată ce la el era mai însemnat.

Inima și punga se află pe două deosebite puncte principale.

Pentru un imizerabil procent creștinii își depun agoniseli la bânci. Dar dacă ei ar fi făcut cu aceste agoniseli fapte bune, — apoi bani lor ar fi nimerit în banca cerească, care dă nu 5 la sută, dar 100 la 5.

Iubitorii procentelor se îndreptătesc cu grija despre copii. Dar iată ce scria un creștin, adâncit în gândire:

— Ceeace mă privește pe mine, eu — după moartea mea — nu doresc să las copiilor nici un ban. Dacă ei se vor afla oameni, — apoi nu vor avea nevoie de moștenire, dacă ei vor fi niște ticăloși, — apoi moștenirea numai mai tare îi va strica pe ei.

Din rusește,
Pă. Vladimir Popovici.

Adunarea din Săsciori - al 2-lea București.

Frații cari au fost la adunarea diu Săsciori-Alba, s'au întors plini de bucurii și înșuflete.

Si spun că la Săsciori a fost un al doilea București, cu multime mare de frați; cu lacrimi și bucurii ce nu se pot reda în cuvinte.

Raportul îl vom da pe larg în numărul viitor.

Adunarea dela Sighișoara

— Frați din 40 comune și 12 județe —

E Sâmbătă seara. Orice om își încheie lucrul și se pregătește de odihnă până luni. Dar de cătreva ani, un lucru ciudat se poate vedea pe drumurile țării în zile de praznic.

Păcuri, păcuri de oameni, când sănătatea cu căte un steag înainte, păesc plin de bucurie spre un sat din zare... Sună ostașii Domnului, cari au răsfățit odihna din ziua a săptămînă pentru a «lucra» pentru Domnul și pentru măntuirea sufletului lor și al aproapelui lor.

Deviza lor este: gata și pentru plug și pentru jertfa.

Noaptea de 11 iulie, ne găsește și pe noi tineretul Oastei din Sibiu — ca și pe alți frați din cuprinșul țării — pe drum.

Am plecat să răspundem dragostei frațești ce ne leagă de fraților de acolo și pentru a întoarce vizitele pe care ei ni le-au făcut mereu.

Mărturisind pe Domnul.

Un ostaș al Domnului, mărturiseste pretulindeni pe Domnul.

Căutăm să ne înăpătinăm și noi acest comandament. Căntăm în tren, în gări, până la 4 dimineață, când odată cu zorile sjungem la întâi. Ne mândram că, am făcut cunoștuță la câteva sute de oameni, Oastea Domnului.

La datorie...

In gara Sighișoara, ne așteaptă, întreg tineretul de acolo, cari au ieșit la toate trecerile, pentru a-i întâmpina pe oaspeti. N'au dormit toată noaptea... Ce poate face râvnă pentru Domnul și dragostea frațească!..

In bucuriile întâlnirii, deodată, cântarea isbuțnește ca un clopot din zeci de piepturi tinere, strângând la geamuri pe toți călătorii.

Se bucurau și el.

Duminecă dimineață.

După puțină odihnă, suntem din nou străni la casa de adunare. De aci, înclonații, când, plecăm la capela unde slujește părintele protopop Stoica.

Capela se umple de ostași, și freamătă. Iți dai seama numărul decât de ce poarte fi o biserică vie. Ne mirăm însă că atât de puțină lume mai adaugă la ostașii cari veniseră încă dela începutul slujbei.

Mi-am adus atunci aminte de ceea ce spun frații ostași din atâta părți: pe la noi ar fi bisericile goale dacă n-ar merge ostașii să le umple... — pe la noi nu mergea nimănii la biserică până n'a venit Oastea Domnului.

Să adeverește iară și iară că cel mai bun filii ai bisericilor, sunt tot «răăchiți» îștila de ostași, fiindcă așa ni se spune și așa a ținut de o datorie și păstorul dela Sighișoara să ne o spună. Nu-i nimic...

Nă-a rănit puțin la iuimă, dar am răbdat. Ne place când săngerăm.

Agapa frățească.

Dela biserică, în freamătele căntării «Inainte cu Isus Biruitorul», Oastea traversează orașul, până la fratele Clojan unde dragostea fraților din Sighișoara au pregătit o agapă.

O sfătuire între frați.

În timpul mesiei, delegați din fiecare grupare, ne-am strâns la o sfătuire frățească, pentru a ne înțelege asupra luptei noastre. Având înainte hotărârea Oastei din Someș, ne strângem și noi în jurul «hotărârii» fraților de acolo. Gândul acestei «strângeri a rândurilor» l-a înviorat pe toți. A fost una din bucuriile zilei.

«Hotărârea» fraților din Someș e acămată ca «bună» și pentru Oastea din Tr. Mare. Frațele care să facă legătură între frați a rămas fr. Ioan Moraru din Șărăș, care a făcut și până acum această slujbă.

Adunarea

se ține tot în curtea fr. D. Clojan. După Impărată ceresc, se roagă frumos un frate din localitate. Se căntă: Doamne Impărată și apoi altă rugăciune a unui tinerel din Sighișoara. Urmează apoi mai departe, un bogat program.

20 vorbiri și piesă

„La Iarmaroc”

Pe o căldură tropicală — (a fost una din cele mai căde zile ale anului) programul se scurge până la ora 6 când se încheie.

Vorbesc cu putere frații: Ion Morariu-Saroș; Ion Albu-Curciu-T.-Mică; Dionisie Urdea - Mediaș; Surioara Maria Muntean-Bațiu; Ion Banea-Mediaș; Tanchiță Lauretan-Vără; Iosif Nic-Tilegdi-Bihor; Ion Buzaș, veteranul Oastei din Codreni, Moldovan Nic-Daneș; Zaharie Solomon-Şeș; Achim Boholț-Seleuș; Soportoșan Ion-Dărlos; I. Lazăr Făgăraș; N. Urdea-Cluj; Merzani Iosif Simeria; Iacob Mihail-Vâratori; Aurel Grămaș Bierlan.

Un gardian din Sighișoara a făcut o mișcătoare mărturisire care a plăcut tuturor.

Fratele Ioan Marin din Sibiu prin o vorbire cutremurătoare aduce salutul păr. Iosif și al fraților dela Sibiu.

La sfârșit, aduce la cunoștință adunării hotărârea fraților asupra începutului de organizare, ce urmează a se face.

Toți sunt bucurosi de acest lucru.

Scrisoarea sorei Brăilei

Se citește apoi scrisoarea sorei Mariel Brăilei dela Sărăulești trimisă adunării:

Iubiti frați,

Am aflat prin foaia noastră că pot-mâine 12 iulie e o mare adunare la vol. Sunt sălături de toți frații și de toate surorile de acolo cu toată dragostea și cu tot sufletul meu.

Domnul să binecuvînteze adunarea care se va ține în numele Lui. Să aducă dragostea între noi toți. Spuneți fraților din Sibiu să spuneți scumpului nostru părinte Iosif că sunt sălături de el, că mă rog zilnic pentru el.

Făcă-se vola Părintelui cel ceresc cu gornistul nostru. Noi suntem bine atei, ne adunăm și noi în toate sărbătorile sub conducerea părintelui nostru Stelian.

Măntuitorul nostru să întărescă oastea. Sa de peste tot.

A voastră soră
Maria Brăilei

La sfârșit, după o căldură rugăciune, frații se duc la ale lor, cu sufletele înviorate și dormice de o viață nouă.

Delegați pe comune

(numai din jud. Târnava Mare)

Saroș: I. Morariu

Mediaș: Dionisie Urdea și I. Banea

Vără: Laurean Tonchiu.

Codreni: Iou Buzaș.

Dărlos: Soportoșan Ioan

Daneș: Moldovan Nic.

Poloș: Tengheah Gh.

Şeş: Solomon Zaharie.

Seleuș: Achim Boholț.

Soard: Căpățâni Gh.

Vâratori: Iacob Mihail

Albești: Zaharia Solomon

Sighișoara: Mihai Sărbu.

Dela Oastea Domnului din București

Prea cucernile Părinte Iosif,

Prin oarecare necazuri, greutăți și pri-goane, Oastea Domnului din București este continu prezentă la datorie.

Adunările noastre se țin regulat în județul Bistrița și, Treime-Ghencea, Locașul sănătății, unde cu toții am participat la să. Liturgia oficiată în sf. Mitropolie, iar după masă la adunarea ce să țină în curtea Mitropoliei sub celerul liber.

Biruitorul.

Duminică 5 iulie, răspunzând la dragostea fraților și la dorința P. C. Păr. Protopop Alex. Popescu, un grup de 34 frați au mers la Târgoviște, unde cu toții am participat la să. Liturgia oficiată în sf. Mitropolie, iar după masă la adunarea ce să țină în curtea Mitropoliei sub celerul liber.

Într-o altă și aici au luat cuvântul din partea fraților dela București, frații Plut. Major. Pârvu C-tin, Vasile Constantinescu și Dîjă Ioan.

Într-o atmosferă de mari bucurii sufletești pe seară am plecat la Căivășou unde frațele Stanciu și-a avut nunta și unde frațele noștri Stan Feraru se dusese încă de sămbătă cu trenul.

Si aici am avut nespuse bucurii. Frații au mărturisit pe Domnul cu tările în fața satului adunat să vadă o petrecere ostăsească.

Peste tot luptăm cu îndrăsneala căci Domnul este cu noi.

Secretarul Oastei Domnului
Isus Biruitorul, Buc.-Ghencea

Oști noi sau mai format

La Măgura—Bihor.

a avut loc o frumoasă adunare a fraților din com. Valea neagră de sus și Câmpenii de jos. Cântările Oasei au atras tot satul la adunare. Așa că din cauza publicului prea numeros venit să asculte cuvântul lui Dumnezeu adunarea s'a înțunit sub cerul liber. Duhul care cândva a luminațiat minilei Sf. Apostoli s'a pogorât și azi asupra noastră grăind lucruri minunate multimedii. Mare răsunet, căci deși am fost aici pentru prima dată am reușit totuși să aducă la Domnul multe suflete dintră care notăm mai jos: **Comuna Măgura:** Curta Vasile, Chira Vasilea, Tarcaț Marină a Davidei Farcaet Marină a Antonii, Văd. Giură Floare, Curta Veronica a lui Marțian, Curta Vasile, Curta Armană Popa Barbură, Curta Stefan Curta Marija, Văd. Curta Marie, Tarcaț Floare. Comuna Comuna Valea neagră de sus: Curta Eva, Berceodor, Berce Ilančă, Berce Mărie, Berce Mărină, Berce Saveta, Aerce Ana, Bota Marină, Tăta Irină, Bota Margareta, Berce Floare, Bota Oana, Tăta Mărie, Dolga Veronica.

Slăvit să fie «Isus Biruitorul» căci am fost invadăriști cu mare de a petrece praznicul Pogorârii Duhului Sfânt.

Cel mai mic între frați.

Dragomir O. Oprea, ostaș, Valea neagră de sus—Bihor.

Adunări său mai ținut...

La Plăvicieni—Răji.

In ziua de 21 iunie a. c., din dragoste către Domnul, frații ostași din com. Plăvicieni, au angajat o serbare la scăpol, unde au participat frații din comunele învecinate și mult popor după cuvântul de deschidere de frațele Floarea I. Pătrașcu, un urmat poezii alcătuite de frațele Andrin N. Ciobanu din com. Scărișoara. Au vorbit: frațele Irimie din Mândra Teleorman, părintele, parohul comunei Coama Bujen, care a îndeinat poporul să la căle Domnului și Dl învățător Ioan I. Ciocan dir. scăpoli care a arătat rostul și însemnatatea oastei pentru susținerea credinței și bisericii noastre.

Ostaș Floarea I. Pătrașcu, Plăvicieni—Romană.

La Lunguleț—Dâmbovița.

Oastea crește mereu. P. D. Anastasescu, este un păstor înțeleptor care își sprijină mult pe frați.

Având și un grup de bicliști, în cîteva luni, frații au cercetat orașele și satelor din jur, făcând peste 25 de adunări, vestindu-l pe Domnul Isus și Oastea Lui.

Gh. Ilie Rădoi, ostaș.

A trecut la Domnul.

fratele nostru ostaș Savu Șerban din com Poroschia — Teleorman. Desi bo'nă și slăbit trăpește, totuși nu pregetă de-a largi zeci de km. la adunările Oastei.

Domnul să-i dea răspîndă cerasăci pentru toate ostenele făcute în Oastea Lui.

Ivan Voichină.

Poroschia—Teleorman.

In Oaste au mai intrat.

Din Com. Sămpetre—Hunedoara, următori; Varhegi Smoila, Anoța Vulc, Mihăilescu Ioachim, Andrei Aron, Cetățean Dumitru, Ienușen Brăilă, Vule David, Maria Vale, Ienușen Ștefan, Cândea Petru, Sandru Marinca, Moioacă Marica, Șenuescu Ana, Mihăilescu Serica, Tămas Antipa, Tîlea Samoilă. Cetățean Florea, Muntean Florea, Șenuescu Maria, Lazăresc Ioana, Vulc Eva, Cetățean Oprîa, Șamoiă Serica.

Din com. Bărăști jud. Hunedoara. Ioan Drăgan, Samfira Petrescu, Marina Rădușan, Sofica Dumbravă, Dragos Florea.

Avești frați noi i-am scris cu creion pe hărte, rugănd pe Domnul să-i scrie cu cuvinte de aur în carteag vegnieci, Amin.

Trimis de fr. Petre Popa

Louia—Hunedoara.

Din Cireșu Brăila.

Ion I. Pricop cu soția Emilia și copiii Vasile și Constantina și fr. Cristache Dobrilă cu soția Vișa.

Din Brașov, Maria Aron Petrică — Sohodol.

, „Furt și iar furt,
numai atâtă știam de 32 de ani“.

Astfel ne scrie fratele nostru Ionia Nicolae din Ilova-Severin.

Până în anul 1935, luna iulie, ne scrie frațele, eram sluga lui satan și tot porcii lui i-am păzit de 32 de ani. Nu știam alta, decât furt și iar furt, pe unde mă duceam.

Dar de când am auzit glasul lui Isus Biruitorul, mă bucur tare mult și vreau să-i slujes: numai Lui

Acum port în buzunar Nouul Testament și cu cine mă întâlnesc caut să-i arăt și lui calea măntuirii.

Slăvit să fie Domnul Dumnezeul nostru.

Ionia Nicolae
ostaș-Ilova.

Iar tu te luptă și sufere, ca un bun ostaș al lui Hristos (2 Timotei 2, 3). Fii credincios până la moarte, și își voi da cununa vieții. (Apocalips 2, 10).

Nimenea, ostaș fiind, nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a scris la oaste (2 Timotei 2, 4).

Dela marea adunare a Oastei din București.

Minunata cuvântare a dlui Gh. Adamescu, directorul gazetei «Curierul Mondial», pe care procesiunea Oastei de pe străzile Capitalei, l'a atras în adunare.

Eram obișnuit să aud predicarea cuvântului Evangheliei de către preoți, cari au în acest scop, o rugare, un dar anume. Aici am văzut ceva care m'a impresionat puternic. Am văzut oameni simpli, tărani dela sate, grăind între-un chip milunat.

Sub o puternică emoție, am cerut, pă. Vasile să-mi dea și mie cuvântul, mai întâi ca cetățean al acestei țări, și al doilea ca cetățean al Impărașiei spirituale, al Impărașiei cerești.

În această dublă calitate și pentru două motive bine destinate, iau cuvântul, ca în primul rând să vă exprim calda mea mulțumire pentru că mi-ai dat prilejul să trăesc în mijlocul Dvîră, clipe de mare bucurie susținătoare, mi-ai dat prilejul să văd cum cele cerești se unesc cu cele pământești. Am văzut Impărașia lui Dumnezeu pe pământ. Eram pe Bulevardul Elisabeta, încă sub impresia manifestărilor politice de eri. Să deodată văd iar o manifestație. M'am gândit îndată că va fi o nouă invadare la ură, la sânge, la teroare etc. dar aici văd îndată altceva.

Nă steaguri roșii, ci steaguri cu chipul Măntuitorului, a căror inscripție spunea: «Indrăzniți, că Eu am biruit» pe o parte, iar pe alta: «În acest semn veți invinge».

În această Sodomă și Gomoră găsimu-mă în fața unei astfel de manifestații, susținut și gândul meu, au uitat de toate și între-un chip anonim, am mers cu Dvîră, urmându-vă pas cu pas până în această clipă.

Sufletul meu să hrănuște din plin. Manifestația Dvîră mărturisește, că neamul nostru n'a murit. Multe suflete au fost săgetate. Am urmărit totul. Să-am văzut că multe suflete ofta satișfăcute. Cu puterea lui Dumnezeu și prin buna voineță a pă. Păunescu, care văpus la dispoziție această frumoasă și măreță sală, am ajuns aici.

Eram fără curios să văd ce au să spună oamenii de la țară și cum au să vorbească. Dar am rămas adânc impresionat.

Ei vă trimis Binecuvântarea. Crucea este semnul binecuvântării și cerul însuși vă binecuvântă prin crucea arătată pe cer.

Dar tot crucea, vă arătat drumul de viitor: Lepădarea de sine și îmbrăcarea în haină sufriinței.

Suferința este simbolizată prin crucea Măntuitorului Isus care a făcut tot binele, iar oamenii sunt de sine de mal prind.

După o lungă călătorie, ajungem acasă. Aici așa că frații noi mai ținuseră adunare de teama jandarmilor și de când a spus pă. că sună nebunii astăzi, și se fac comuniști (?) Am început să fac din nou adunare; auzind seful, m'a chemat la post, unde a început să mă injure și să mă amenințe să nu mai fac adunare «că val de tine de mal prind».

Astund am plecat în alt sat și pe cine înțină în stradă, îl chemam la adunare. Acum am râmas mai puțini, dar mergem mereu înainte.

Săntă salutări tuturor fraților pe care i-am cercetat în călătoria noastră.

Eugen Ciobanu.

Craciula—Dorohoi și V. Matei.

i-au plătit cu «suferință».

Priu semnul crucii de pe cer, Dumnezeu vă arătat că vă lubește. Suferința prin care trecești și vezi mai trece, este încă o dovadă că Dumnezeu vă lubește.

Cuvintele înainte a vorbitorilor, au stors lacrimi, pentru că ele curg dintr-o simțire puternică creștinăscă.

Măntuitorul prin coborârea Duhului sfânt a făcut ca cel 11 ucenici să vorbească în alte limbi. Vorbenu într-o limbă și înțelegeau toți. Mare mirare...

Oamenii n'io înțelegeau, dar totul era de la Dumnezeu. Duhul sfânt îl lumina pe cel ce vorbeau. Să astăzi, același Duh lucrează, cu putere, între oamenii credincioși.

Am ascultat mărturisirea în versuri, a sorei Marloara din Buzău. Satan o îspitea continuu, dar prin Isus, a biruit.

Toate cele văzute și auzite mi-au înviorat sufletul și m'au întărit. Pentru această împărtășire de minunate bucurii spirituale am ținut a vă mulțumi.

Ca cetățean al acestei țări, am o nespusă bucurie văzând pe ostașii Domnului, români din Jugoslavia. Dvîră, români din Jugoslavia venind aici, ați făcut o unire națională. Creștinii din Bucovina, Basarabia, Ardeal, București și din alte părți și-au întins mâna frățește, cunoșcându-se unul cu altul. Această lucrare duhovnică, face și o lucrare națională.

Față de «suferință» și «prigoane», să vă bucurăți.

Prigoanele îndrepătate împotriva Dvîră sunt un reproș față de conștiința lor, care le spune: «și eu ar trebui să fac ce spun în fața Altarului. Să eu ar trebui să trec și dîncolo de Altar cu cele roșite de la Altar».

Văji luat de bună voie Crucea. Mergeți pe calea ei bucurându-vă. Dumnezeu a găsit că vă puteți lepta de sine lăudă crucea suferinței.

Pentru acela iuptați cu bucurie și vezi bătrî.

79 zile pe front.

După 79 de zile că am fost pe front astăzi încă, ne scrie fratele Eug. Ciobanu am ajuns acasă.

Trecând Carpații, ne-am întrebat spre Craiova—București.

În orașul Craiova ajungând, întrebam dacă sunt acolo ostașii ai Domnului. Nimănii nu știau... Văzând un fotograf, ne-am dus la el pentru a ne face fotografie. Pe când ne pregăteam — scoțând cărțile să pozăm, o femeie ne observă de la o ferestre. Îndată vine la noi, ne întrebă de cărți, de unde venim, cine suntem... Afănd, ne îndrepățim numai de cără fr. Serbănescu. Am petrecut acolo 4 zile. Înăț cum Domnul poartă de grije.

Din județul Oastei

La Bărăști-Hunedoara

In ziua de 12 Iulie Domnul ne-a învrednicit de o frumoasă adunare cu mari și frumoase bucurii duhovnicești.

La chemarea noastră ne-au ascultat frății din ve-20 comune.

Aceasta comună fiind băntuită de secari, și poporul crezând că numai ei pot face ceva pentru Domnul, au început a-i urma mulți, însă după ce au văzut prețarea noastră cea duhovnică, și au deschis ochii.

Ca rod al adunării noastre este înscrisea în Oastea Domnului a 11 frați noi, cari se predau în brațele Domnului. Doi frați din Bărăști au depus legămantul.

Iată noii îupători:

Com. Bărăști.
Drăgan Jica, Ujilă Oprîța, Noghiu Zela
Drăgan Adelia, Păulescu Ioana, Drăgan Jica.

Com. Vad.

Francisc Florincaș, Fona Aurelia.

Com. Sâmpetreu

Cândă Marișca Basarabă Nica

Com. Sâcel,

Rus Semulescu.

Petru Popa, ostaș
Lonea—Hunedoara

Munca cea împreunată cu rugăciune și binecuvântarea ceriului de sus

O minunată pildă din județul Someș — Un seceriș ostășesc față în față cu unul lumesc.

Munca cea împreunată cu rugăciune.

Prea iubilul nostru luptător din județul Someș I. Mureșan ne trimite scrisorile de mai jos.

Din ele se poate vedea îndată căt de frumoasă este munca cea împreunată cu rugăciune și binecuvântarea ceriului de sus. Si căt de urâtă este de altă parte munca cea împreunată cu păcatul, cu datinile urâte și păcăloase.

Scrisorile de mai jos sunt și ele o mărturie că în țara aceasta să se schimbe și se schimbă ceea. Un vânt binecuvântat suflă și peste țara aceasta. Suflă vântul cel ceresc, care aduce o viață nouă, o lume nouă, o țără nouă, o țară nouă.

Mântuitorul trecând prin holda de grâu cu apostolii. (Matei 12, 1).

Un seceriș ostășesc...

Cucernice și scumpul nostru părinte Iosif. Cu adevarat, frumoase și minunate sunt bucurările copiilor Domnului. În satul nostru sunt niște obiceiuri aşa numitele clăci la seceratul grâului.

La astfel de clacă am avut ocazia să luu parte și eu în ziua de 9 Iulie. Această clacă au fost la un frate ostăș unde s-au strâns peste 30 de secerătoare, care erau aproape toate ostășele Domnului. Îar aceste ostășe intrând în lanul de grâu au început să cânte cântări ostășești. Secerau și cântau. Atât de minunat cântau din căntările Oastel de răsună cămăpa și ceilalți secerători depe câmp stăteau mirași și ascultau minunatele cântări de bucurie spre slava lui D-zeu.

Iar la amiază când am luat masa, am intrat în pădurea apropiată la un izvor rece și cristalin, în umbra răcoroasă a codrului. În murmurul unui pârâiaș și în ciripitul păsărilor am intonat cântarea de mărire lui Dumnezeu. «Cer și mare și pământ.» După o rugăciune duovindecăscă rostită de un frate și o soră am luat masa cu mulțumită. Iar la sfârșit iar s-au lochinat cu rugăciune și cîntarea cătorva verse din Sf. Carte după care ne-am scutat din nou la lucru și până seara plini de putere și de dragoste D-lui am continuat în cântări și bucuri.

Iar pe 1 iun. Domnul ne trimite o ploaie binecuvântată, atunci ne strângem cu toți la crucile de grâu frumos din darul lui D-zeu și-l lăudăm numele Lui.

Iară seara am plecat spre casă. La intrarea în sat încolonaj frumos răsună satul de cântări. Așa că Iesuș toti la poartă să vadă ce este. Iar sosit la casa unui frate, din nou, la întarea în casă, ne plecăm genunchii prin cântarea «Haldeți fraților ca să mergem într-un suflet într'un gând. Să înălțăm o rugăciune, la Isus Iugununchind.

După aceia am luat masa și neam bucurat mai departe aşa au petrecut o zi cu mari bucurii la secerat.

Slăvit să fie Domnul!

Cucernice Părinte! Vă scriu acum și despre o altă clacă de pe celălalt front.

Ioan Mureșan, ostaș, com. Chiuești jud. Someș

Dela Stolojani-Dolj

Am trăit clipe ca cele de pe muntele Tavorului.

Prea Cucernice Părinte Trifa, Cu cel mai profund respect și cu cea mai mare și profundă multumire sufletească, vă aduc la cunoștință, că programul desfășurat de Ostășii Domnului din comunele: Sașa, Gârbova, Urechești, Gorju și de Ostășii din Strehaia, Mehedinți aproape 300 la număr cu toții, a stors șiroae de lacrimi și au sădit în sufletul multora dragostea și reflecțarea la Domnul. Eu vă mărturisesc sincer, am trăit clipe ca pe muntele Taborului și nu vom putea uita acele clipe toată viața mea. Domnul să vă dea multă sănătate.

Paroh. V. Berca Stolojani-Gorju

Muncifi și vă rugași!

Sunt pe lume oameni cărzi foarte mult muncesc,
Dar din munca lor, sărmenit, mai nimic nu folosesc.
Știi de ce? Fiindcă dânsit când pornesc la lucrul lor,
Nu cear binecuvântarea delui Tătăl creator.

Și căd omul, căt de hărnic, n'are binecuvântare
Dela Domnul cel din ceruri, dela Regele cel Mare,
Toată viața lui se sbate ca și valul de uscat,
Toată viața lui aleargă fără nicu un rezultat.

Nu tot aşa cu creștinii cărzi știi pe această lume
Ca din munca lor să facă o frumoasă rugăciune.
Lucrul lor nu e zadarnic, ci cu spor și cu folos,
Căci oricând îl însoțește prea bunul Isus Hristos..

Frații ostășii de pretutindeni, când la muncă vă porniști,
Ridicați la ceruri ochii și pe Domnul să-L slăvîți!
Cereți binecuvântarea, cereți harul Lui divin,
Și atunci să știi că în viață toate vă vor merge'n plin.

I. Tuduscluc

Munca cea împreunată cu păcatul.

Pe căt de frumoasă este munca cea împreunată cu rugăciunea pe atât de urâtă este cea împreunată cu păcatul. Citiți cele 2 secerișurile de mai jos și veți vedea însivă.

Durere poporul nostru are mai ales munca cea împreunată cu păcatul. Sudue românul la plug sudue la sapă, sudue la coasă, își sudue vaca și boala cîela car. Pe tot locul românul nostru cel creștin își sparcă munca cu păcatul. Își sparcă și tarina cu păcatul, de aceea nu ne mai slăbesc urgiile cele cerești.

Cu Oastea Domnului luptăm și contra acestor păgănării.

Și altul lumesc.

In ziua de 11 Iulie s-au mai ținut la noi în sat (și durere, tocmai la părintele) o clacă de secerat grâu, cu peste 35 persoane, la care părințele le-au adus 3 muzicanți, pe cari i-au pus înaintea secerătorilor să le cânte întruna, iar secerătorii n-au mai început toată ziua de a cânta tot felul de cântări murdare și porcoase.

Asta era mulțumita care se aducea către Cel ce trimite ploaia binecuvântată și aducătoare de rod, către Cel ce trimite ploale timpurie și ploale târzie.

Ce durere era pentru mine când mă găndeam la elaca noastră de eri, cea duhovnicească și când priveam pe cea de astăzi pe care am auzit-o toată ziua de acasă. Căci ei secerau în grădină parohială și erau apropoaie.

Ce mă dorea când vedeam pe micuții copilași de prin sat alergând ca să se lumineze și ei din lumina scripcărilor cari i-au adus luminătorul. Si mă găndeam cătă deosebite între secerătorii lui Boaz și între aceștia. Ce frumos î-salută Boaz pe secerători cu cuvintele: «Domnul să fie cu voi!». Iar ei au răspuns: «Domnul să te binecuvinteze (Rut. 2, 4) iar acum muzicanți și tot felul de vorbe murdare la secerătura grâului din care se aduce sf. Ierusalim, așa ceva n'ama mai pomenit.

In o foale am citit cum un mare învățat olandez spunea că pe timpu marilor creștinilor, într-o atunci declarată la col sfânt, peste care s-au revărsat binecuvântările lui Dumnezeu. Si era opriț ca să între măcar în țarină, muzică sau cântece luminoșă sau altceva decât numai rugăciuni și slujbe sfinte de căte 4 ori pe an, iar azi... cu muzicanți în fruntea secerătorilor.

Așa se mulțumește lui Dumnezeu pentru o recoltă așa de bogată cum ne-a dat și anul acesta.

Când scriu aceste rânduri e Sâmbătă seara, e noapte târziu ora 11:45 m. și în curtea și șura luminătorului se aud tropote de joc și bucurii cum le numesc ei. Curat Babilon și Sodomă.

Rog părinte scump punjeți la foaie aceste două clăci și lămuriri Sf Voastră diferență dintre ele.

Rămân sărutându-vă mâinile cu dragoste frâtească.

I. Mureșan, ostaș Chiuești—Someș

Sase zile pe front.

Fratele nostru I. Machedon din Moldova, având o veche dotință de a cerceta pe frați, a plecat, prin ploaie, pe frontul jud. Baia.

A trecut prin Boroaia și Bogdănești, de unde, cu un grup de frați au trecut, prin apă, râul Moldova mergând la Hârtop. După bucuriile de aici, s'a întors iar la Boroaia și de acasă.

Peste tot, frații, ne scrie fr. Machedon au în suflet marea cinste pentru cel ce î-a scos din marea păcatelor.

Și în toate rugăciunile lor, în comun și deosebi, pomenesc un nume scump lor, al sf. voastre părinte. Toți vă iubim.

Ion Machedon
ostaș-Nemțisor.

Munca și vestirea Evangheliei: Pilda sf. apostol Pavel.

Sf. apostol Pavel ne-a dat și ne-a lăsat o pildă de muncă completă, cum s'ar zice. Ap. Pavel lucra și pentru Evanghelie și lucra și pentru traiul vieții. Să pentru corp și pentru suflet. Vestia Evangheliei, iar traiul vieții și-l căstiga cu lucrul mâinilor, făcând corturi de pânză.

Dece această îndoită munca? De ce oare ap. Pavel mal făcea și munca cu mâinile față de uriașă munca și urlașele ostenele ce le făcea cu vestirea Evangheliei? Căci doar el însuși a spus: «Domnul a rănduit ca cei ce predică Evanghelia, să trăiască din Evanghelia» (I Cor. 9, 14). «Cine paște o turma și nu măncă din laptele ei; sădește o vie și nu măncă (dar nu se înbată) din rodul ei» (I Cor. 9, 7).

Desigur, ap. Pavel — mai mult ca oricine — avea dreptul acesta. El, care adunase în staușul lui Hristos atâțeiai și le pășuna cu atâtă dragoste și jertfă — avea desigur tot dreptul să măncă din «laptele» lor și să se îmbrace cu «clană» lor.

Dar marele apostol nu s'a folosit totdeauna de acest drept. Să pe lângă acest drept, s'a folosit și a folosit și lucrui mâinilor sale. Dece?

Intăi pentru că să ne dea și să ne lase o pildă despre sfintenia și rostul muncii corporale. «N'am trăit în neorândulă. Într voi... n'am măncat de pomană pâineea nimănului, ci iucând și osteneindu-ne zi și noapte, ca să nu fim sarcină nimănului din voi» (I Tes. 2, 9). «Domnul a rănduit ca cei ce predică Evanghelia să trăiască din Evanghelia, dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta, ca să nu punem vre-o piedecă Evanghelia» (I. Cor. 9, 12—14).

Unde frații erau mai tarzi și înțelegem apostolia și truda lui evangelică, acolo Pavel folosise ajutorul lor, folosia «laptele» și lăsa ollor, dar în schimb unde frații erau mai slabii și s'er fi putut simți, acolo nu cerea și nu folosea ajutorul lor.

dici să nu măncăne (II Tesalonicen 3, 6—15).

Al dollea, ap. Pavel își căstiga traiul vieții lucrând și cu mâinile pentruca să nu fie «pojarul nimănui» și să ferească vestirea Evangheliei de smîntea și bănuiala că el ar lucra pentru căștig. «Vă aduceți aminte fraților de osteneala și munca noastră. Cum lucram zi și noapte ca să nu fim sarcină nimănului din voi» (I Tes. 2, 9). «Domnul a rănduit ca cei ce predică Evanghelia să trăiască din Evanghelia, dar noi nu ne-am folosit de dreptul acesta, ca să nu punem vre-o piedecă Evanghelia» (I. Cor. 9, 12—14).

Ondre frații erau mai tarzi și înțelegem apostolia și truda lui evangelică, acolo Pavel folosise ajutorul lor, folosia «laptele» și lăsa ollor, dar în schimb unde frații erau mai slabii și s'er fi putut simți, acolo nu cerea și nu folosea ajutorul lor.

«Văm vestit Evanghelia... am despoiat alte biserici ca să vă pot slugi vouă. Când am fost la voi și eram în strămoare nu m'am făcut săcina nimănului, căci de nevoie mele au grijit frații din Macedonia... În toate m'am ferit și mi voi feri să vă îngreuez cu ceva (II Cor. 11, 7—9).

Lăsă cu cătă grija folosit ap. Pavel «laptele» și «lănt» oilor, lăsă cu cătă grija a măncat struguri din «sva» sădătă de el. La fiecare paș cunoștița lui tremura de răspundere susținătoare de a nu simți Ev.

Prin pilda lui, ap. Pavel a tras pentru totdeauna și linia dintre munca și vestirea Evangheliei. Nicel pentru un vestitor al Evangheliei nu este rușine să lucreze și cu mâinile lui. Și mai presus de toate, un vestitor al Evangheliei trebuie să stea mereu de vîrge la hotărul unde satana rădăcă bănuiala și smîntea că el ar lucra numai de dragul plății; ar lucra numai de dragul

«laptelui». Astă e o șoaptă și-o bănuială pe care Satana a ridicat o totdeauna pentru a impiedica vestirea Evangheliei. Iar șoapta astă o poate spulbera numai Păstorul cel bun dela Ioan 10, 11, care «și sufletul și-l pune pentru oii».

Oile cunosc pe păstorul cel bun. Oricără de rea ar fi lumea și oamenii, un păstor adevarat care își pune sufletul și inimă pentru oii și arde de dragostea și răvășia măntuirii lor — nu se poate ca, mai curând ori mai târziu, să nu fie prețuit, lăbit și ajutat de oile lui.

Apostolul Pavel spunea: «sunt gata a mă cheltui foarte bucuros și pe mine însumi pentru sufletele voastre» (II Cor. 12, 15), la care dragostea tot el spune despre frații: «dacă ar fi ca puțină și ochi vostril scoțându-i în afă și îl dat mie» (Galaneni 4, 15).

Așa răspunde tototdeauna dragostea fraților, dragostea «oilor» și de dragostea păstorului celui bun care e gata să-și dea și viața pentru el.

Dacă o smîntea pentru Evanghelia este păstorul cel nămlit (plătit) «care vede lupul și fugă» pentru că plătit este și nu-i pasă lui de oii (Ioan 10, 12 — 13). Despre acești păstorii cări păstoresc numai de dragul plății, spune vorbe grele și cuvântul lui D-zeu delă Ezechil: «vol mâncași grăsimea, vă îmbăcați cu lâna, tălați ce e gras, dar nu pătești oile mele» (Ezechil 34, 3).

La Oastea Domnului avem și noi misiunismul laicilor. Vom spune ceva și despre acest misiunism în legătură cu munca.

(va urma)

Dela frații din Sibiu.

Domnul ne învredniceste de noue și noue bucurii. Nu trece aproape nici o zi fără să nu ne cerceteze frații iubiți de pe fronturi.

Duminica trecută am avut între noi frații și surorile din Călășari și jud. Argeș. Mare bucurie ne a făcut cercetarea fr. învățător I. Gorunescu din Copăceni jud Argeș. Toată adunarea a stat sub cutremurul vorbirii acestui preabun învățător și apărugător în Oştirile Domnului (vor spicu ceva și la foale din această mișcătoare vorbire). După adunarea noastră, frațele învățător însotiti încă de un frate de acolo, au plecat la adunarea din Săsciori.

O bucurie a fraților din Sibiu e și prezența între noi a dragului nostru luptător dela București, părintele Vasile Ouatu, care se afișă împreună cu familia, în odihnă la casa părintelui losif. Părintele Vasile e tot suferind. Ne rugăm mereu pentru sănătatea lui.

Aveam între noi și pe iubitul nostru luptător din Bucovina, părintele Viorel Bujoreanu și sora sa, Tilly. Duminica trecută l-am avut în adunarea de la Sibiu, de unde au plecat la Săsciori.

Pentru toate Slăvit să fie Domnul.

Invitate

la Fulga-Prahova

La adunarea ce se va ține pe ziua de 6 August a. c. Schimbarea la față.

Sunt rugați a lăua parte frații din toate pările, cel ce au steguri sunt rugați a le lăua. Cel ce vin cu trenul se va da jos la stația Mizil și cei ce vor veni de seara vor trage la fratele Petre I. C. Buga unde este și casa de adunare. Frații din comuna Fulga.

Jordache D. Marin,
Petre I. C. Buga

La Duminica 8^a după Rusalii.

Prea puțini creștini din lume, dacă poate mai găsești, să nu săle de minunea cu cinci pălni și cel doi pești chiar copii de la școală să știe, căci îl să se espătă; Dar tâlcul ei, Doamne, Doamne ești dintre noi l-au aflat? Oare căci din noi creștinii, plini de sfântă bucurie, Mergem să L găsim pe Domnul, ca noradeanul pustie? Oare căci din noi creștinii pentru El ne ostenim și din cuvintele Sale «până seara» ne hrânlă? O, minunea despre care am amintit îci mai sus și pe care a făcut-o Stăpânul nostru Isus, Pentru mulți pare-o poveste sără Nico-d' nsemnatate Ce s'a petrecut în vremuri vîtate și 'ndepărtațe.

Dar pentru cel cu credință ei se repetă mereu și întocmai ca atunci bunul nostru Dumnezeu, Pătnea vîții le 'mulțește și poartă grija de ei, Dupa cum a purtat grija în pustile de Evrel. Ba mai mult decât atâtă: cel ce pe Domnul tubest, și din «mană» Lui cea scumpă cu drag se împărtășesc Ne spune sfânta Scriptură că dânsili nu vor muri Că în rai cu ingeriști și drăguți vor locul.

Deci să ne rămălește minte: că de vom găsi pe lume Pe Acela ce făcut-a această mare minune, Ne va 'ndestula cu hrana susținătoră și trupească și vom merge apoi cu Dânsul sus în Patria cerească.

I. TUDUSCIUC.

Chemare la Scorteni-Bacău.

Duminică 16 August a. c. În parohia Scorteni jud. Bacău se va face manevra anuală a Oștili Domnului din întregul județ, la care chemăm pe toți frații și surorile de pretutindeni. La această mare serbare religioasă am chemat cu stăruință pe neobosișii luptători: I. Gr. Oprîșan din București, Dr. C. Samson din Roman, Lt. Colonel Coman Ionescu din Huși, avocatul Corodeanu din Tecuci, învățătorul Tudusciuc din Botosani și Dediu din Antohiești-Bacău, precum și pe preotul Gh. Bogoride din Lăloaea, etc.

Dorim ca la această adunare să se răspundă: prezenți toti la datorie. Se vor lua hotărâri însemnante la acerșă manevră ostășească Adu- ceți cu voi și pe cunoșcuții vostrilor.

In aşteptarea voastră vă zic tuturora: Slăvit să fie Domnul!

Preot N. Manteanu-Muntmar
paroh în Scorteni-Bacău

Un nevoitor

plângerea mereu...

Între revoitorii sf. mănăstirii a lui Vlaicu (din Rusia) era unul, care căte odată se părea ciudat — vizitatorilor.

Ei neconcenții plângă...

Când îl întrebau, pentru ce el plângă, — el spunea: și plâng pe oameni, — chipul lui Dumnezeu au pierdut, sufletul în noroi l-au căcaț. Si eu cu dâns'.

În același timp, — la întâlnire cu orii și cine ar fi fost, chiar cu un copil, — se închira lui păță la plăcatoare.

Pentru ce tu acasă faci?

— Chipul Domnului mă închină — în om», răspunde el.

Da — măreala comoară și măreță sfîntire este ascunsă în sufletul omului, — în a lui dumnezeu chip.

Și nu se poate să nu plârgi, — că această, cea mai măreță din «icoane», — oglindirea Domnului în sufletul omului — adesea ori se află în noroi.

Din rusește,
Pă. Vladimir Popovici.

Adunarea de pe muntele Găina.

Sau strâns și anul acesta o mulțime de frații și surorile din 6 județe și 22 comune.

O bucurie a adunărilii a fost frăților nostru drag Traian Dorz, care — fiind în concediu militar — a fost și el acolo, iar dela Vidra a venit aici la Sibiu.

Raportul despre adunare urmează în numărul viitor.